

POSUDEK VEDOUcíHO K BAKALÁŘSKÉ PRÁCI ONDŘEJE ČERNOHORSKÉHO “HUDEBNÍ DRAMATURGIE VE FILMECH DAVIDA LYNCHÉ”

Ondřej Černohorský se ve své práci věnuje hudební dramaturgii ve filmech Davida Lynche. Toto téma není sice obzvlášť originální, přitáhlo už v minulosti nejednoho studenta KZT, rozhodně jej však nelze považovat za jakkoli uzavřené. S trochou metafysické nadsázky mohu drze a vesele konstatovat, že čím víc studentů si na Lynchovi vyláme zuby, tím líp pro naši budoucnost. Je důležité včas pochopit, že poezii nelze bezozbytku pochopit, že nám v některých ohledech uniká jako kluzký had, a že tato resistance vůči racionalizaci patří paradoxně k její definici. Či se možná chová spíš jako zlomyslný Nietzsche, rozesívající vějičky významu, jakési střepy velkého systému, které však k žádnému poslednímu významu neodkazují. Lynchova ohromná přitažlivost plyne z toho, že tento filmař představuje záhadu, otázku, představuje problém, který nám radostně brání ve výhledu. Je jakýmsi chorobně činným slepým místem, tj. místem, které obvykle pouze umožňuje vnitřní pohyb struktury, avšak v tomto případě pohyb ve skutečnosti generuje.

Černohorský přistupuje k tomuto úkolu s velkou dávkou střízlivosti. Za ústřední kámen Lynchovy spolupráce s Badalamentim vybere *Mulholland Drive*, a ostatní filmy této autorské dvojice poté srovnává s ním. Tady bych rád uvedl, že Ondřejova interpretace je pečlivá a zajímavá. Obzvlášť bych rád poukázal k tomu, že se mu dobře daří nalézat a pojmenovávat konstanty hudební dramaturgie dvojice Lynch - Badalamenti. Jedinou slabinu pro mne pro mne představuje obecná kapitola o filmové hudbě. V porovnání se zbytkem práce je relativně málo obsažná, a zdá se mi, že práce by dobře obstála i bez ní.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.